

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּו: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ה - חלק ט"ו

קונטרס 735

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

הַזְהָר וְהַעֲרַב רַב

יג

שמהם יצאו ישמעאל ועשו, יבואו שני משיחים שהם משיח בן יוסף ומשיח בן דוד (תיקוני זוהר חדש ל"ו א' והם נגד מצוות עשה ולא תעשה) והם יבררו את ישראל ממוץ ותבן וכו', ויהיו כמוץ לפני רוח, ובית עשו לקש, אבל עדיין לא יהיה בירור גמור עד שיבררו מן הערב רב שהם נגד הסובין שהם דבקים בחטא מאד, והם הפסולת שכנגד יעקב (והם נגד ביטול תורה ופריקת עול מלכות שמים), (תיקוני זוהר נ"ג א') והם דבוקים מאוד בישראל וישראל לומדים ממעשיהם (עיין לעיל בהערה ב' פ"ב), והם העשירים עליזי גאוותך (ועליהם אמרו) (סנהדרין צ"ח) אין בן דוד בא עד שיכלו גסי הרוח מישראל וכו' וכמו שאי אפשר להפריד הסובין מהקמח עד שתטחון התבואה היטב, כן אי אפשר להפריד הסובין מהקמח עד שתטחון התבואה היטב, כן אי אפשר להפריד הערב רב רק על ידי קושי הגלות.

(וז"ש (עמוס ט') והניעותי את בני ישראל כאשר ינוע בכברה וכו' בחרב ימותו כל חטאי עמי וכו' ביום ההוא אקים את סוכת דוד וכו') ועל זה נאמר (חושע ב') הנה אנכי מפתיה והולכתיה המדבר וכו', ושם יתבררו כל רשעי ישראל בשלשה ימי אפילה, (ושם יסבלו צרות גדולות שיאכלו מלוחים ושאר צרות, תיקוני זוהר חדש כ"ז ג'. ועיין מ"ש בזה באריכות בספר אמונה והשגחה דף י"ט כ' כ"א) והם הגורמים כל ביטול תורה ואריכת הגלות, ונקראים נג"ע ר"ע (ראשי תיבות נפילים, גיבורים, עמלקים, רפאים, ענקים). נפילים הם הרודפים אחר התאוה כמ"ש הנפילים היו בארץ וכו' אל בנות האדם וכו', גיבורים הם אנשי השם שבונים בתי כנסיות ומתנרביין תכשיטין לספר תורה לעשות להם שם, עמלקים הם ראשי ישראל בגלות כלי חמס וגוזלים לעניי ישראל ועליהם נאמר היו צריה לראש (תיקוני זוהר חדש ל"ז ב'), רפאים הם שמתרפים לעשות גמילות חסדים וצדקה עם בעלי תורה, ענקים הם המולזלין תלמידי חכמים (תיקוני זוהר צ"ז ב' ג' ועיין לעיל בהערה ד"ה כמו שניצוצי) וכל עזי פנים ורשעים שבדור הם מגלגול נשמתן של ערב

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקושתו) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

הזוהר והערב רב

רב ובני קין, וכל הגלות והצרות וחורבן בית המקדש הבל על ידי מה שקיבל משה לערב רב שהוא סבור שהם גירי צדק מצד הטוב שעליהם אמרו (פסחים פ"ז) לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל וכו' אלא שיתוספו עליהם גרים, אבל הערב רב הם מצד הרע שהוא הראשי תיבות של הערב רב, וז"ש אזי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ער"ב, הם הערב רב שעשו העגל בזמן הערב כמ"ש כי בושש משה באו שש (שבת פ"ט) ויש גם כן ערב זעירא וז"ש בין הערבים ב' ערבים שהם ערב רב וזעיר, וכנגד זה התקינו מנחה גדולה וקטנה להתיש כח הרע של בין הערבים (תיקוני זוהר חדש ל"ד א). ונקראים ערב רב מפני שהם ראשי העם בגלות ולכן נקראים רב, רב החובל (תיקוני זוהר ס"א א) וכמ"ש זכריה ("א) לא קראתי נועם ולא קראתי חובלים, וזה מרומז במ"ש וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשונה, הם הערב רב שהם ראשי העם, ואת לאה וילדיה אחרונים, הם העמי הארץ הטובים שהם כפופים תחת הערב רב, ואת רחל ואת יוסף אחרונים הם התלמידים חכמים שהם שפלים מכולם והם נקראים ע"ש רחל שהיא עקרת הבית, וכן נקראים ישראל ע"ש יוסף (תיקוני זוהר חדש).

אבן שלמה פרק י"א

ח.

ליקוטים מהגר"א מווילנא זי"ע

יראי חטא ימאסו בעיני הערב רב דהן ראשין בגלותא

ד. חכמת המסכן בזוייה (קהלת ט') ובפרט בגלותא, והיא אצל העניים ואביונים, והיא בזוייה בגלותא כמ"ש"כ (סוטה מ"ט) וחכמת סופרים

ואיהי יחודא דקודשא בריהּ הוא, ובהּ מַיְחַדִּין
 ישְׂרָאֵל לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא תְּרִין זְמַנִּין בְּכָל
 יוֹמָא, וְזַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּאִיהִי בְּאַמְנָה אִתּוּ
 בְּגִלוּתָא, דְּלֹא דְחִיל מַעְלָאִין וְתַתְּאִין, דְּבִגְיָנָה
 אֲתָמַר לְאַדָּם (בראשית ב טו) וַיִּנְיַחְהוּ בְּגֵן עֵדֶן
 לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ, לְעִבְדָּהּ בְּפִקּוּדֵין דְּעִשָּׂה,
 וּלְשִׁמְרָהּ בְּפִקּוּדֵין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, בְּגִין דְּאִיהִי
 גִּזְ"ן סְדָרִים דְּאוּרִייתָא, וְאִיהִי עֵדוּנָא
 דְּאוּרִייתָא, מְאִי אוּרִייתָא עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא,
 אִיהִי גַן דִּילִיָּהּ, וְעֵדֶן דִּילִיָּהּ.

רְבִי רַבִּי קוּם אֲסַחֵר לְהֵאִי קִירְטָא, וְאַקְפָּה
 וְאֲסַחֵר לָהּ בְּשִׁפְהָ דִּילָךְ, בְּהֵאִי אֲבָנָא
 דְּאִיהִי פְּלִילָא (ג"א מוכלל ומעוטר) מִכָּל אֲבָנִין
 דְּבִנְיָינָא דְּאוּרִייתָא, (וצלותא) אִיהִי אֲבָן
 יְקָרָה (דף טב ע"ב) מוּכְלָלָת וּמְעוּטָרָת בְּאוֹת
 בְּרִית, וּבְאוֹת דְּשִׁבְתָּ, וּבְאוֹת דִּימִין טְבִין,
 וּבְאוֹת תְּפִלִּין, וְחוּט דִּילָהּ פְּרוּכָה בְּאַצְפָּעָא,
 וְדָא פְּרִיכוּ דְּרַצוּעָה דְּתַפְלָה דִּידָ, דְּבָהּ הוּוּ
 קְדָמָאִין פּוֹרְכִין אֶת שְׁמַע עִם וְאַהֲבַת בְּרַחֲמֵי
 דְּאַהֲבָה, דְּהֵינּוּ וְאַהֲבַת אֶת יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ,
 בְּגִין דְּתַהֲא רַחֲמָא לְגַבֵּי בַעֲלָהּ, וְלֹא מִפְּסִיקִין,
 וּלְבַתֵּר דְּאַתָּא יַעֲקֹב דְּאִיהוּ פְּלִיל תַּלְת אֲבָהָן,
 הַתִּיר הַהוּא פְּרִיכוּ דִּילָהּ, וְאַמַּר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּגִין דְּאִיהִי בְּעִי לְמַהוּי אִיהִי סְגוּלַת מְלָכִים,
 בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתָמַר שׁוֹפְ"ר הוּלְ"ךְ
 סְגוּלַת"א, וְאַזְלָ"א לְשִׁרְיָא פְּתָרָא עַל יִשְׂרָאֵל
 דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ סִפְר תּוֹרָה
 פְּלִיל חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה, וְאַתְּעִבִידת תְּגָא
 עַל רִישִׁיָּהּ, בְּכָל אֶת וְאַת דִּילִיָּהּ, מְאַלִּין אֲתוּוֹן
 יְדִיעָאן דְּסִפְר תּוֹרָה, כְּגוּוֹנָא דָא שַׁע ט נ ז ג
 ץ, פְּלָהוּ וַיִּנְיַן אִינוּן חַד וְעֶשְׂרִין, לְקַבֵּל חַד
 וְעֶשְׂרִין אֲזַפְרוֹת דְּתַפְלִין דְּרִישָׁא, וּלְקַבְּלִיָּהּ חַד וְעֶשְׂרִין אֲזַפְרוֹת דְּתַפְלִין

אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּעֻמִּים
 בְּכָל יוֹם, וְאַשְׁרֵי הוּא מִי שֶׁהוּא
 בְּאַמְנָה אִתּוּ בְּגִלוּת, שְׁלֹא פּוֹחַד
 מִעֲלִיּוֹנִים וְתַתְּוֹנִים, שְׁבִגְלָלָהּ
 נְאֻמַּר לְאַדָּם וַיִּנְחָהוּ בְּגֵן עֵדֶן
 לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ, לְעִבְדָּהּ
 בְּמִצְוֹת עִשָּׂה, וּלְשִׁמְרָהּ בְּמִצְוֹת
 לֹא תַעֲשֶׂה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא חֲמִשִּׁים
 וּשְׁלֹשֶׁה סְדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהִיא
 הַעֲדָן שֶׁל הַתּוֹרָה. מַה זֶה הַתּוֹרָה?
 הַעֲמוּד הָאַמְצָעִי, הִיא הֵגֶן שְׁלוֹ,
 וְעֵדֶן שְׁלוֹ.

רְבִי רַבִּי, קוּם סוּכַב אֶת הַקְּלַע
 הַזֶּה, וְהַקְּף וְסוּכַב אוֹתוֹ בְּשִׁפְהָ
 שְׁלֶךְ, עִם הָאֲבָן הַזֶּה שְׁכַלּוּלָהּ
 (מכילל ומעטר) מִכָּל אֲבָנֵי הַבְּנִין שֶׁל
 הַתּוֹרָה, (והתפלה) הִיא אֲבָן יְקָרָה
 מְכַלְלַת וּמְעַטְרַת בְּאוֹת בְּרִית,
 וּבְאוֹת שִׁבְתָּ, וּבְאוֹת יְמֵים טוֹבִים,
 וּבְאוֹת תְּפִלִּין, וְהַחוּט שֶׁלָּהּ בְּרוּךְ
 בְּאַצְפָּע, וְזוֹ פְּרִיכַת הַרְצוּעָה שֶׁל
 תְּפִלָּה שֶׁל יָד, שְׁבָהּ הִיּוּ
 הַרְאֻשׁוֹנִים פּוֹרְכִים אֶת שְׁמַע עִם
 וְאַהֲבַת בְּאַהֲבָה שֶׁל אֱהֵבָה,
 שֶׁהֵינּוּ וְאַהֲבַת אֶת יְהו"ה
 אֱלֹהֵיךָ, כְּדִי שֶׁתְּהִיָּה אֱהוּבָה עַל
 בַּעֲלָהּ, וְלֹא מִפְּסִיקִים, וְאַחַר שְׁבָא
 יַעֲקֹב, שֶׁהוּא כּוֹלָל שְׁלֹשֶׁת
 הָאֲבוֹת, הַתִּיר אוֹתָהּ הַפְּרִיכָה
 שְׁלָהּ, וְאַמַּר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

מִשּׁוּם שֶׁהִיא רוֹצֵה לְהִיּוֹת הִיא
 סְגוּלַת מְלָכִים, בְּאוֹתוֹ זְמַן נְאֻמַּר
 שׁוֹפְ"ר הוּלְ"ךְ סְגוּלַת"א, וְאַזְלָ"א
 לְשִׁרוֹת פְּתָר עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא
 הַעֲמוּד הָאַמְצָעִי, שֶׁהוּא סִפְר
 תּוֹרָה הַכּוֹלָל חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה,
 וְנַעֲשִׂית פְּתָר עַל רִאשׁוֹ בְּכָל אוֹת
 וְאוֹת שְׁלוֹ מְאַלֵּן הָאוֹתִיּוֹת
 הַיְדוּעוֹת שֶׁל סִפְר תּוֹרָה, כְּמוֹ זֶה:
 ש ע ט נ ז ג ץ, כָּל הַתְּגִים הֵם
 אַחַת וְעֶשְׂרִים, כְּנֶגֶד עֶשְׂרִים

וְעֶשְׂרִין אֲזַפְרוֹת דְּתַפְלִין

דִּיד, דְּסִלְקִין כְּלָהוּ אַרְבַּעִין וַתְּרִין, לְקַבֵּל שְׂמָא דְמ"ב, תְּגַא אִיהִי י' עַל רִישָׁא דְז', גּוּפָא דִילִיָּה ו', וְסִפְר תּוֹרָה עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא כְּלִיל שִׁית סְפִירָן מַחֲסַד עַד יְסוּד, מְלָכוּת י' זְעִירָא, בְּה אַתְעֵבִידַת שְׁבִיעֵי יוֹם שֶׁבֶת, וְאִיהִי אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת שֶׁבֶת, אוֹת בְּרִית, וְאִיהוּ כְּתָר כְּהוֹנָה וְכְתָר מְלָכוּת, מְסֻטְרָא דִימִינָא דְאַתְיִיהִבַת אוֹרִינִיתָא אַתְקִרִיאַת כְּתָר תּוֹרָה וְימִינָא אִיהוּ כְּהֵנָּא, מְסֻטְרִיָּה אִיהוּ כְּתָר כְּהוֹנָה, וְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ מְלָךְ, וּמְסֻטְרָא דְגְבוּרָה בֵּית דִּין הַגְּדוֹל, נְפִיק מִתְמָן אֶשָׁא וְאוּקִיד לִיָּה, וְכַד כְּהֵנָּא נְפִיק בְּשִׁלְמָא מְהִיכְלָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִתְעַרוּן לְוִיִּים בְּנִגְוֵנָא (כּאן חֲסֵר וְהוּא בְּתַקוּנָא זְהַר חֲדָשׁ).

וְעוֹד אֵית תְּקוּנָא חֲמִשָּׁא בְּצִלוֹתָא, צִלוֹתָא אִיהִי כְּקִרְבָּנָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ קְדָמָאִין תְּפִלוֹת כְּנִגְדַת תְּמִידִין תְּקוּנָם, תָּא חֲזִי קִרְבָּנִין אִינוּן מְאַרְבַּע מִינִין, דְאִינוּן לְקַבֵּל אֲרִיָּה שׁוֹר נֶשֶׁר אָדָם, דְאִינוּן מְצוּיָרִים בְּכַרְסֵיָא, אֵית קִרְבָּנָא דְהוּוּ מְקַרְבִּין יִשְׂרָאֵל, וְכֵהֵנָּא הוּוּ קָרִיב קִרְבָּנָא דְלְהוּן.

קִרְבָּנָא קְדָמָאָה, קִרְבָּנָא דְהוּוּ קָרִיב לִימִינָא, דָּא צִלוֹתָא דְשַׁחֲרִית, וְאִם הוּוּ זְכִינִין הוּוּ נַחֲת דִּיּוֹקָנָא דְאַרְיָ"ה וְהוּוּ מְקַבֵּל קִרְבָּנָא, וְדָא מִיכָא"ל דְדַרְגִּיָּה חֲס"ד, אִיהוּ הוּוּ מְקַבֵּל צִלוֹתָא דְשַׁחֲרִית, וְאִם לָא זְכוּ מַה כְּתִיב בְּקִרְבָּנָא (שְׁמוֹת כב ל) לְפָלֵב תִּשְׁלִיכוּן אוֹתוֹ, דְחָשִׁיב לִיָּה כְּפִטְרִיפָה, וּבְגִין דָּא הוּוּ נַחֲת דִּיּוֹקָנָא דְכָלֵב לְקַבֵּל הוּוּ דוּוֹנָא, וְקִרְבָּנָא, וְדָא אִיהוּ כְּלָב דְאָמַר דָּוִד עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תהלים כב), הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כְּלָב יַחֲדָתִי, וְכָל מְלֹאכֵי חֲבֵלָה דְאִינוּן כְּלָבִים צוֹעֲקִים צוֹעֲקִים בְּמִשְׁמַרְתַּת הַשְּׁנִיָּה שֶׁל הַלֵּילָה, הֵם צוֹרְחִים וְנוֹכְחִים וְאוֹמְרִים הֵב הֵב, מִשׁוּם שֶׁהֵם מַצִּד

וְאַחַת אֲזַכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל ראש, וּכְנִגְדָן עֲשָׂרִים וְאַחַת אֲזַכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד, שְׁכָלֵן עוֹלוֹת אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם, כְּנִגְדַת הַשֵּׁם שֶׁל מ"ב, כְּתָר הִיא י' עַל ראש הַז', הַגּוּף שֶׁל ו', וְסִפְר תּוֹרָה הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת מַחֲסַד עַד יְסוּד, מְלָכוּת י' זְעִירָה, כְּזֶה נַעֲשִׂית שְׁבִיעֵי יוֹם שֶׁבֶת, וְהִיא אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת שֶׁבֶת, אוֹת בְּרִית, וְהוּא כְּתָר כְּהֵנָּה וְכְתָר מְלָכוּת. מַצֵּד הַיְמִין שְׁנַתְנָה תּוֹרָה נְקִרָא כְּתָר תּוֹרָה, וְיָמִין הוּא הַכְּתָר, מַצֵּדוֹ הוּא כְּתָר כְּהֵנָּה, וְהַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי הוּא מְלָךְ, וּמַצֵּד הַגְּבוּרָה בֵּית דִּין הַגְּדוֹל, יוֹצֵאת מִשָּׁם אֶשׁ וְשׁוֹרְפַת אוֹתוֹ, וּכְשֶׁהִכְתָּה יוֹצֵא בְּשִׁלוֹם מִן הַהִיכָל, בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְעוֹרְרוּ הַלְוִיִּים כְּנִגְוִן.

וְעוֹד, יֵשׁ תְּקוּנָה חֲמִישִׁי בְּתַפְלָה, תְּתַפְלָה הִיא כְּקִרְבָּן, כְּמוֹ שְׁבָאֲרוּהוּ הַרְאִשׁוֹנִים, תְּפִלוֹת כְּנִגְדַת תְּמִידִים תְּקוּנָם. בֵּא וְרָאָה, הַקִּרְבָּנוֹת הֵם מְאַרְבַּעָה מִינִים, שֶׁהֵם כְּנִגְדַת אֲרִיָּה שׁוֹר נֶשֶׁר אָדָם, שֶׁהֵם מְצוּיָרִים בְּכַסָּא. יֵשׁ קִרְבָּן שֶׁהוּוּ מְקַרְבִּים יִשְׂרָאֵל, וְהַכְּתָר הִיָּה מְקַרְבִּי אֵת הַקִּרְבָּן שֶׁלָּהֶם. הַקִּרְבָּן הַרְאִשׁוֹן - הַקִּרְבָּן שֶׁהִיָּה מְקַרְבִּי לְיָמִין, זֶה תְּפִלַּת הַשַּׁחֲרִית, וְאִם הִיָּה זֹכִים, הִיָּה יוֹרֵד דִּיּוֹקָן שֶׁל אֲרִיָּ"ה וְהִיָּה מְקַבֵּל אֵת הַקִּרְבָּן, וְזֶה מִיכָא"ל שְׁדַרְגָתוֹ חֲסֵד, הוּא הִיָּה מְקַבֵּל תְּפִלַּת שַׁחֲרִית, וְאִם לָא זְכוּ, מַה כְּתוּב בְּקִרְבָּן? לְפָלֵב תִּשְׁלִיכוּן אוֹתוֹ, שְׁחֹשֵׁב אוֹתוֹ כְּפִטְרָפָה, וּבְשִׁבִיל זֶה הִיָּה יוֹרֵד דְמוּת כְּלָב לְקַבֵּל אוֹתוֹ דוּרוֹן וְהַקִּרְבָּן, וְזֶהוּ הַכְּלָב שְׂאֵמֵר דָּוִד, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הַצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כְּלָב יַחֲדָתִי, וְכָל מְלֹאכֵי חֲבֵלָה שֶׁהֵם כְּלָבִים, מִשׁוּם שֶׁהֵם מַצִּד

בַּמְשָׁמְרָה תִּנְיִינָא דְלִילָא, אִינוּן צְוּוּחִין וְנִבְחִין
וְאֲמַרִין הַב הַב, בְּגִין דְּאִינוּן מִסְטָרָא דְגִיְהִנָּם
סַם הַמּוֹת, דְּאֲתָמַר בִּיה (משלי ל טו) לְעֵלּוּקָה שְׂתִי
בְּנוֹת הַב הַב.

קְרַבְנָא תִּנְיִינָא לְקַבֵּל שׁו"ר, דְּאֲתָמַר
בִּיה (ויקרא כב כז) שׁוֹר אִו כָּשָׁב אִו עֵז
וְגוּמַר, וּלְקַבְלִיהָ צְלוֹתָא דְּמִנְחָה, דְּאֲמַר דְּוֹד
עֲלָה (תהלים קד יד) מִצְמִיחַ חֲצִיר לְפִהָמָה וְעֵשֶׁב
לְעֵבוֹדַת הָאָדָם, מְאִי עֵשֶׁב, ע"ב ש', וְאִנוּן
ע"ב שְׂמָהָן, דְּאִינוּן לְבוּשִׁין לְע"ב שְׂמָהָן
עֲלָאִין, כְּגוּוּנָא דְעֵשֶׁב דְּאִיהוּ לְבוּשָׁא דְחֻטָּה,
וּבְגִין דָּא לְהוֹצִיא לְחַם מִן הָאָרֶץ, וְהִינּוּ לְחַם
אֲבִירִים אֲכָל אִישׁ (שם עח כ). וְדָא נְהָמָא
דְּאוּרִייתָא.

וְרַעוּלָם כָּל קְרַבְנִין שְׁחִיטְתָן בְּצַפּוֹן, בְּגִין
דְּמִצְפּוֹן תִּפְתַּח הָרַעָה (ירמיה א יד), (ס"א)
וְדָא יֵצֵר הָרַע, וּבְגִין דְּלָא יְהֵא צְרִיד מִנְשִׁמְתָא רִילְדָה (ס"א) דְּלָא
יִסְרִיד נְשִׁמְתָא רִילְדָה הַאכִילְהוּ קְרַבְנָא, לְקַיְמָא בִּיה (משלי כה כא)
אִם רַעֲב שׁוֹנְאָד הַאכִילְהוּ לְחַם, וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ מִיָּם, וּלְכַתֵּר
דְּאִיהוּ נְטִיל דְּמָא דְקְרַבְנָא, לֹא יִטּוּל מוּרִילְדָה דְּמִתְמָן הֵהוּא
דְּאוּשִׁיד דְּמָא, מְלַחֲף הֵהוּא דְּמָא דְּבַעֲיָרִין וּבְגִין
דָּא לֹא צְרִיד לְכַסָּאָה לָהּ מְנִיָּה, לְקַיְמָא בִּיה
אִם רַעֲב שׁוֹנְאָד הַאכִילְהוּ לְחַם וְאִם צָמָא
הִשְׁקָהוּ מִיָּם וּלְכַתֵּר דְּאִיהוּ (דף טג ע"א) נְטִיל
דְּמָא, קְרַבִּין קְרַבְנָא לְעִילָא, דְּאֲתָמַר בָּה (כמדבר
כח ב) אֶת קְרַבְנֵי לְחִמֵי לְאִשִּׁי, וּלְקַבְלִיהָ דְשׁוֹר
אִיהוּ חֲמוֹר נוּעַר, אִם זָכוּ הָא שׁו"ר מְקַבֵּל
קְרַבְנָא, וְאִם לֹאוּ הָא חֲמוֹר נוּעַר, וּבְגִין דָּא
אֲתָמַר (דברים כב י) לֹא תַחְרוֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר
יַחְדוֹ, יַחְדוֹ פְּלוֹמַר לֹא תַגְרוּם דִּיאֲכָל חֲמוֹר
קְרַבְנָא דְשׁוֹר.

הַגִּיְהִנָּם, סַם הַמּוֹת, שְׁנַאֲמַר בָּה
לְעֵלּוּקָה שְׂתִי כְּנוֹת הַב הַב.
הַקְרָבָן הִשְׁנִי - כְּנַגְד שׁו"ר,
שְׁנַאֲמַר בּו שׁוֹר אִו כָּשָׁב אִו עֵז
וְגוּמַר, וּכְנַגְדוֹ תִפְתַּח מִנְחָה,
שְׂאֲמַר עֲלֶיהָ דְוֹד, מִצְמִיחַ חֲצִיר
לְפִהָמָה וְעֵשֶׁב לְעֵבוֹדַת הָאָדָם.
מָה זֶה עֵשֶׁב? ע"ב ש', וְהִם
שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת שְׁהִם
לְבוּשִׁים לְשְׁבָעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת
עֲלִיוֹנִים, כְּמוֹ הָעֵשֶׁב שֶׁהוּא לְבוּשׁ
לְחֻטָּה, וּמִשּׁוּם זֶה, לְהוֹצִיא לְחַם
מִן הָאָרֶץ, וְהִינּוּ לְחַם אֲבִירִים
אֲכָל אִישׁ, וְזֶהוּ הַלְחָם שֶׁל
הַתּוֹרָה.

וְרַעוּלָם כָּל הַקְרַבְנוֹת שְׁחִיטְתָן
בְּצַפּוֹן, מִשּׁוּם שְׁמִצְפּוֹן תִּפְתַּח
הָרַעָה, (תה יצר הרע). וּמִשּׁוּם שְׁלֵא יִהְיֶה צְרִיד
מִנְשִׁמְתָהוּ (שלא יצדק את נשמתו, האכילתו קרבו,
לְחַם בּו אִם רַעֲב שׁוֹנְאָד הַאכִילְהוּ לְחַם וְאִם צָמָא
הִשְׁקָהוּ מִיָּם, וְאִחַר שֶׁהוּא נוּטֵל אֶת דָּם הַקְרָבָן, לֹא
יִטּוּל מִשְׁלָחַן שְׁמִשְׁם, אוֹתוֹ שְׁשׁוּפָד
דָּם, מְלַחֲף אוֹתוֹ דָּם שֶׁל בְּהֵמוֹת,
וּמִשּׁוּם זֶה לֹא צְרִיד לְכַסּוֹת אוֹתוֹ
מִפְּנֵי, לְקַיְמָם בּו אִם רַעֲב שׁוֹנְאָד
הַאכִילְהוּ לְחַם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ
מִיָּם, וְאִחַר שֶׁהוּא נְטִיל אֶת הַדָּם,
מְקַרְבִּים אֶת הַקְרָבָן לְמַעֲלָה,
שְׁנַאֲמַר בּו אֶת קְרַבְנֵי לְחִמֵי
לְאִשִּׁי, וּכְנַגְד שׁוֹר הוּא חֲמוֹר
נוּעַר. אִם זָכוּ, הָרִי הַשׁו"ר מְקַבֵּל
אֶת הַקְרָבָן, וְאִם לֹא, הָרִי חֲמוֹר
נוּעַר, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר לֹא תַחְרוֹשׁ
בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר יַחְדוֹ. יַחְדוֹ פְּלוֹמַר,
אֵל תַּגְרוּם שִׂיאֲכָל הַחֲמוֹר אֶת
קְרַבֵּן הַשׁוֹר.

הַקְרָבָן הַשְּׁלִישִׁי - שֶׁל עֲרֻבִית,
קְרַבֵּן הַעוֹף, שְׁנַאֲמַר בָּהּ שְׂתִי
תוֹרִים אוּ שְׁנֵי כְּנֵי יוֹנָה וְגוּמַר,
שְׂאִם זָכוּ, הַנְּשׂוֹר שֶׁל יַעֲקֹב יוֹרֵד

קְרַבְנָא תְּלִיתָאָה דְּעֲרֻבִית, קְרַבְנָא דְּעוֹפִין, דְּאֲתָמַר בְּהוּן (ויקרא ט ז) שְׂתִי
תוֹרִים אוּ שְׁנֵי כְּנֵי יוֹנָה וְגוּמַר, דְּאִי זָכוּ נְשַׁר"א דִּיעֲקֹב נְחִית

לְקַבֵּל לֹוֹן, וְאִם לֹאוֹ נִשְׂרָא דְסִטְרָא דְמִסְאָבוּ
גִין לְגַבֵּי יוֹנָה, וּכְפּוּם קְרַבְנָא הָכִי יִתְרַבֵּי אוֹ
תְזַעַר.

קְרַבְנָא רַבֵּעָא אָדָם, הַאי אִיהוּ דְמִקְבֵּל
קְרַבְנָא דְאָדָם, דְאִיהוּ מִחֻשְׁבָּה
דְקָרִיב וּמִיַּחַד פְּלֵא, וְעַלֵּיהּ אִתְמַר (שם א ב) אָדָם
פִּי יִקְרִיב מִמֶּם וּגְוֹמַר, הַאי אִיהוּ דְמִקְרַב קְרַבָּן
לִיהוּ"ה, וְדָא אֹרִייתָא, וּבְגִין דָּא תְקִינּוּ
בְצִלוֹתָא לְמִשְׁמַע בָּהּ סִפְר תּוֹרָה, לְמַהוּי בִּיהּ
קְרַבְנָא שְׁלִים בְּאָדָם, דְאִתְמַר בִּיהּ (שם י ט"ד) זֹאת
הַתּוֹרָה אָדָם, וּבְגִין דָּא מְסִיר אָזְנוֹ מִשְׁמוּעַ
תּוֹרָה גַּם תְּפַלְתּוֹ תּוֹעֵבָה (משלי כח ט).

וְכֹדֵר קְרַבְנִין אֲלִין רְמִיזִין בְּגוּפָא דְבַר נִשְׁ,
מוֹח"א וְלִיב"א וְרִיא"ה, אִינּוֹן אַרְיִי"ה
שׁו"ר נִשְׁרָא, קְטֵרוּגָא דְלֵהוֹן פְּלֵב חֲמוֹר גִּין,
טַחו"ל מְר"ה וְכַב"ד, דְאִינּוֹן מִשְׁחִי"ת א"ף
וְחַמ"ה, מִחֻשְׁבָּה דָּא אָדָם, אִית מִחֻשְׁבָּה טְבָא
דְחִיּוּן טְבִין, וְאִית מִחֻשְׁבָּה בִישָׂא דְחִיּוּן
בִישׁוּן, וּמִחֻשְׁבָּה טְבָא אִיהוּ אָדָם טוֹב,
וּמִחֻשְׁבָּה בִישָׂא דָּא אָדָם רַע בְּלִיעַל, אָדָם
לְהַבֵּל דְמָה.

לְקַבֵּל מוֹח"א אִיהוּ אַרְיִי"ה דְנַחֲתִית לְמִיכַל
קְרַבְנִין, וְעַלֵּיהּ אִתְמַר (יחזקאל א ו) וּפְנִי
אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתֶּם, לִב"א לְשִׁמְאֵלָא
וְעַלֵּיהּ אִתְמַר וּפְנִי שׁו"ר מִהַשְׁמַאל לְאַרְבַּעַתֶּם,
רִיא"ה דָּא נִשְׁרָא דְאִית לָהּ גְדַפִּין דְפָרַח בְּהוֹן,
וְעַלֵּיהּ אִתְמַר וּפְנִי נִשְׁרָא לְאַרְבַּעַתֶּם, מִחֻשְׁבָּה
דְאִיהוּ אָדָם רַכִּיב עַל פְּלֵהוֹן, וְאִינּוֹן מְרַפְכָּה
דִּלְיָה, פְּסוּסוּוֹן לְבַנֵּי נִשָּׂא.

חֲיִילִין דְמוֹחָא גְרַמִּי"ן בְּקְרַבְנָא, וְתִקְרַבוּ
עֲצָמוֹת עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ (יחזקאל לו
ט). חֲיִילִין דְרִיאָה וְדִלְבָא עֲרַקִין, קִשְׁרוּ
וְחַבְּוּרָא, וְתַנּוּעָה דְלֵהוֹן רוּחָא דְכַנְפֵי רִיאָה, וְאִיהוּ רוּחַ אֱלֹהִי"ם מְרַחֲפַת

לְקַבֵּל אוֹתָם, וְאִם לֹא, הַנִּשְׁרָא שֶׁל
צַד הַטְּמֵאָה גִין לִיוֹנָה, וּכְפִי
הַקְּרַבָּן כֹּף יִתְגַדֵּל אוֹ יִתְקַטֵּן.
הַקְּרַבָּן הַרְבִּיעִי - אָדָם, זֶהוּ
שְׁמִקְבֵּל קְרַבָּן שֶׁל אָדָם, שֶׁהוּא
מִחֻשְׁבָּה שְׁמִקְרִיב וּמִיַּחַד הַכֹּל,
וְעַלֵּיו נֶאֱמַר אָדָם פִּי יִקְרִיב מִמֶּם
וּגְוֹמַר, זֶהוּ שְׁמִקְרִיב קְרַבָּן
לִיהוּ"ה, וְזוֹ הַתּוֹרָה, וּמִשּׁוּם זֶה
תְּקַנּוּ בְּתַפְלָה לְשִׁמְעַ סִפְר תּוֹרָה,
לְהִיּוֹת בּוֹ קְרַבָּן שְׁלֵם בְּאָדָם,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם,
וּמִשּׁוּם זֶה, מְסִיר אָזְנוֹ מִשְׁמַע
תּוֹרָה גַּם תְּפַלְתּוֹ תּוֹעֵבָה.

וְכֹדֵר הַקְּרַבְנֹת הַלְלוּ רְמוּזִים
בְּגוּפוֹ שֶׁל הָאָדָם, מ"ח וְל"ב
וְרִא"ה, הֵם אַרְיִי"ה שׁו"ר נִשְׁרָא,
הַיָּרִיבִים שֶׁלָּהֶם כָּלֵב חֲמוֹר גִּין,
טַחו"ל מְר"ה וְכַב"ד, שֶׁהֵם
מִשְׁחִי"ת א"ף וְחַמ"ה. מִחֻשְׁבָּה
זֶה אָדָם. יֵשׁ מִחֻשְׁבָּה טוֹבָה שֶׁל
חַיִּוֹת טוֹבוֹת, וְיֵשׁ מִחֻשְׁבָּה רַעָה
שֶׁל חַיִּוֹת רַעוֹת, וּמִחֻשְׁבָּה טוֹבָה
הִיא אָדָם טוֹב, וּמִחֻשְׁבָּה רַעָה זֶה
אָדָם רַע, בְּלִיעַל, אָדָם לְהַבֵּל
דְמָה.

בְּנֵגַד הַמ"ח הוּא הָאַרְיִי"ה שִׁינּוֹרָד
לְאָכַל קְרַבְנֹת, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְנִי
אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתֶּם. הַל"ב
לְשִׁמְאֵל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וּפְנִי שׁו"ר
מִהַשְׁמַאל לְאַרְבַּעַתֶּם. רִא"ה זֶה
נִשְׁרָא, שֵׁשׁ לֵה כְּנָפָיִם שְׁפּוֹרַחַת
בְּהוֹן, וְעַלֵּיהּ נֶאֱמַר וּפְנִי נִשְׁרָא
לְאַרְבַּעַתֶּם. מִחֻשְׁבָּה שֶׁהוּא אָדָם
רוֹכֵב עַל פֶּלֶם, וְהֵם הַמְרַפְכָּה
שֶׁלוֹ, פְּסוּסִים לְבַנֵּי הָאָדָם.

חַיִּלוֹת הַמַּחַם - עֲצָמוֹת בְּקְרַבָּן,
וְתִקְרַבוּ עֲצָמוֹת עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ.
חַיִּלוֹת הַרְאָה וְהַלְבַב - עוֹרְקִים,
קִשְׁר וְחַבְּוּרָה, וְהַתְּנוּעָה שֶׁלָּהֶם
הַרוּחַ שֶׁל כְּנָפֵי רִיאָה, וְהוּא רוּחַ
אֱלֹהִי"ם מְרַחֲפַת עַל פְּנֵי הַמַּיִם,

וְאִיהוּ רוּחַ אֱלֹהִי"ם מְרַחֲפַת

(שהוא המוח), משום שראה (שהראש) כלולה משניהם, כמו שעוף ממים וארץ, והם כלולים משניהם.

על המוח שורה ברכה, על הלב שורה קדושה, על הראש שורה היחוד, והמחשבה כלולה מפלס, והם: יברכה יהו"ה, יאר יהו"ה, ישא יהו"ה. יברכה במח, יאר בלב, שם אור העינים, כמו שבאורה הלב רואה, ישא בראה, שהוא שלום, זהו שכתוב וישם לך שלום.

והם שמיעה ראיה ריח. שמיעה במוח, והוא בהפוך חו"ם, ששורה בלחות וקיריות של המוח לחמם אותו, מצד הגבורה, והוא אריה מצד הגוף, שור מצד הנפש, שהם אש ומים, אש שכלית מים יסודית, ראיה בלב, שהוא אש, ראיה אריה, מים שכלית לקרר אש יסודי של הלב, שלא ישרף את כל הגוף.

ריח בראה, שיוצא לחטם, עליו נאמר ויפח באפיו נשמת חיים, וראה היא מצד המוח קרינה, ומצד הלב יבשה, והוא חציו מים יסודית וחציו יבשה יסודית, בגלל זה שורה עליה רוח שכלית, שהוא חם ולח. חם לחמם את הקרירות, לח להרטיב את היבש, זה שכלי וזה יסודי.

דבור זה אדם, שכלול מפלס, מי מוציא אותו? מחשבה, ומשום אלו השכליים היו יורדים בקרבן להקריב קרבן וליחד הכל, ואלה הם בתחית המתים, שבהם יהיה הקדוש ברוף הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידים ועורקים, פלס לחבר זה עם זה, ויקבלו אלו באלו,

על פני המים (בראשית א ב) (ג"א דאיהו מוחא), בגין דריאה (ג"א דרישא) פלילא מתרוייהו, פגוונא דעופא ממיא וארעא, ואינון פלילן מתרוייהו. על מוחא שריא ברכה, על לבא שריא קדושה, על ריאה שריא יחוד, מחשבה כלילא מפלהו, ואינון יברכה יהו"ה יאר יהו"ה ישא יהו"ה (במדבר כד ו), יברכה במוחא, יאר בלבא דתמן נהורא דעינין, כמה דאוקמוה הלב רואה, ישא בריאה דאיהו שלום, הדא הוא דכתיב וישם לך שלום.

ואינון שמיעה ראיה ריח"א, שמיעה במוח, ואיהו בהפוכא חו"ם, דשריא בלחותא וקיריותא דמוחא לחממא ליה, מסטרא דגבורה, ואיהו אריה מסטרא דגופא, שור מסטרא דנפשא, דאינון אש ומים, אש שכלית מים יסודית, ראיה בלב"א, דאיהו אש, ראיה אריה, מים שכלית לקררא אש יסודי דלבא, דלא יוקיד פל גופא.

ריחא בריאה דנפיק לחוטמא, עליה אתמר (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, וריאה איהי מסטרא דמוחא קריא, ומסטרא דלבא בישה, ואיהו חציו מים יסודית, וחציו יבשה יסודית, בגין דא שריא עליה רוחא שכלית, דאיהו חם ולח, חם לחממא קרירותא, לח לרטבא יבשותא, דא שכלי ודא יסודי.

דבור דא אדם, דכליל מפלהו, ומאן אפיק ליה מחשבה, ובגין אלין שכליים הוו נחתין בקרבנא לקרבא קרבנא וליחדא כלא, ואלין אינון בתחית המתים, דבהון יהא קודשא ברין הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידין וערקין פלהון לחברא דא בדא, ויקבלון אלין באלין,

ומשלבים אלו באלו, זהו שכתוב מקבילת הללאת וגומר. באותו זמן תהיה שמחה ונגון בקרוב שלהם.

ומשלבין אלין באלין, הדא הוא דכתיב (שמות לו ה) מקבילת הללאת וגומר, בפהו זמנא יהא חדוה ונגונא, בקריבו דלהון.

תקון עשרים ושנים

בראשית ברא אלהים, בראשית אחד הוא שלא התגלה, וברא שנים, שנים הם, והם ב', והם שני עולמות נסתרים, וכמה ברא אותם? בנקדה נסתרת אחת שנקראת ראשית, ועליה נאמר פלם בחכמה עשית, ושני עולמות נסתרים לא היו מתגלים, עד שעשה להם שני לבושים, ומהם? את השמים ואת הארץ. את השמים, לבוש לעולם העליון, שנברא בנקדה העליונה, ואת הארץ, לבוש לעולם התחתון, שנברא באלהים, שהיא האם העליונה.

תקונא עשרין ותריין

(דף טג ע"ב)

בראשית ברא אלהים, בראשית חד איהו דלא אתגלייא, וברא תריין, תריין אינון, ואינון ב', ואינון תריין עלמין סתימין, וכמה ברא לון בנקודא חדא סתימא, ראשית אתקרי, ועליה אתמר (תהלים קד כד) פלם בחכמה עשית, ותריין עלמין סתימין לא הוו אתגליין, עד דעביד לון תריין לבושים, ומאי נינהו את השמים ואת הארץ, את השמים לבושא לעלמא עלאה דאתברי בנקודה עלאה, ואת הארץ לבושא לעלמא תתאה דאתברי באלהים דאיהי אימא עלאה.

ו נקרא ראשית, והיא אב לכל, ה' אלהים, והיא אם של הכל, אם כל חי, והחכמה, שהיא אב, לא נודעת אלא בכינה שהיא אלהים, ושם י"ה אבא ואמא כאחד, שני עולמות נסתרים, ו"ה הם שני כנים, והם העולם הזה והעולם הבא. ו' העולם הבא, שהוא עולם ארץ, ה' העולם הזה, שאינו ארץ.

ו ראשית אתקרי ואיהו אבא דכלא, ה' אלהים ואיהי אמא דכלא אם כל חי, וחכמה דאיהו אבא לא אשתמודע אלא בכינה דאיהי אלהים, ותמן י"ה אבא ואימא פחדא, תריין עלמין סתימין, ו"ה אינון תריין בנין, ואינון עלמא דין ועלמא דאתי, ו' עלמא דאתי דאיהו עלמא אריכא, ה' עלמא דין דלאו איהו אריץ.

ב' שני היכלות לשתי אותיות שהן י"ה, ועליו נאמר אלהים הבין ברפא והוא ידע את מקומה. ומי הם ב' היכלות הללו? אלא אחד הוא אהיה, והשני אדני, ושניהם הם כנויים לשתי אותיות י"ה, אב ואם, וכך עולה חשבון אהיה אדני (וחשבון אלהים) לחשבון כנוי, ובה כנויים האב והאם, והוה הנסתרת ליהוה אלהינו, י"ה, ואלו הם סתרים

ב' תריין היכלין לתריין אתוון דאינון י"ה, ועליה אתמר (איוב כח יג) אלהים הבין ברפא והוא ידע את מקומה, ומאי ניהו ב' היכלין אליו, אלא חד איהו אהיה, ותננינא אדני, ותרווייהו אינון כנויין לתריין אתוון י"ה אבא ואימא, והכי סליק חושבן אהיה אדני (ס"א וחושבן אלהים) לחושבן כנוי, ובה

גניזין אבא ואימא, ודא איהו הנסתרות ליהוה אלהינו (דברים כט כח) י"ה,

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראוי. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיון פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועיון קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועיון פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנָהּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <p>❖</p> <hr/> <p>כרדז</p> <p>❖</p> <p>כה הזוהר</p> <p>חלק א' 1-34 עלוני אור הזוהר מחודש אלול תש"ע עד תשרי תשע"א</p> <hr/> <p>360 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <p>❖</p> <hr/> <p>כרדט</p> <p>❖</p> <p>תיקוני הזוהר דף היומי חלק ב' המחולק ל-354 ימות השנה</p> <p>❖</p> <hr/> <p>416 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <p>❖</p> <hr/> <p>כרדח</p> <p>❖</p> <p>תיקוני הזוהר דף היומי חלק א' המחולק ל-354 ימות השנה עם שער התיקונים החדש</p> <p>❖</p> <hr/> <p>416 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <p>❖</p> <hr/> <p>כרדז</p> <p>❖</p> <p>תיקוני הזוהר עמוד היומי המחולק ל-354 ימות השנה עם שער התיקונים</p> <p>❖</p> <hr/> <p>544 עמודים</p>	 <p>קובץ אוצרות הזוהר</p> <p>❖</p> <hr/> <p>כרדו</p> <p>❖</p> <p>תורת הרשב"י</p> <p>❖</p> <p>המלמדים והזוהר המקוה והזוהר הערב רב והזוהר אמירת הזוהר כהלכתה שער התיקונים זקנים עם נערים אור הזוהר קומיקס</p> <p>❖</p> <hr/> <p>416 עמודים</p>
<p>10</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>9</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>8</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>7</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>	<p>6</p> <p>מפעל הזוהר העולמי</p>